

Záznam kázání Curry Blakea z třídního semináře nazvaného Divine Healing Technician
(Technik Božského uzdravování – dále již jen DHT)

CD č. 3

(překlad: Edita a Pawel Staniszewski)

Jsme stále v Matoušovi 10,2. Řekl jim: „Žeň je mnohá, dělníků málo.“ Opět opakuji, všimněte si, že Ježíš nekladl důraz na připravenost dělníků, on kladl důraz na potřebu a připravenost žně, což je opak toho, co se v církvi učí. A dále čteme: „Proste proto Pána žně, ať vyšle dělníky na svou žeň.“ Toto slovo „vyšle“ neznamena poslat na misi, není od řeckého APOSTELLO, od kterého máme slovo apoštol, ale od slova EKBALLO a doslovně to znamená „silou vyhnat“. Stejně slovo užíval Ježíš při vyhánění démonů. To, co tady Ježíš říká je, že bychom měli prosit Pána žně, aby silou vyhnal dělníky. Tou samou silou, jakou se vyhání démoni. To ukazuje na pár věcí. Dělníci jen tak nepůjdou na pole, oni musí být vyhnáni. Před léty jsem slyšel píseň, ve které se zpívalo: „Můj dům je plný, ale moje pole je prázdné.“ To je příkladem toho, jak to s námi je. Chceme se shromážďovat, ale nechceme vyjít ven na pole. Často lidem říkám, že je snadnější vyhnat démona, než vyhnat křesťana ☺ Démoni vědí, že musí poslechnout, ale křesťané si myslí, že si mohou vybrat. Do církve bylo vtaženo tolik špatného, že my si teď myslíme, že je to normální. Nesnažíme se to ani analyzovat, protože je to součástí celkové struktury církve. Můj úkol je změnit v tomto směru vaše smýšlení. Když pochopíte, co učil Ježíš a jak věci dělal, budete to chtít přinést do vaší církve. Po mém semináři se o to lidé často snaží. Bylo by dobré, kdyby to tak šlo, ale většinou to není možné. Pokud není toto učení přijímáno, vznikají tlaky a může to vést k rozdělení. Já nejsem proti rozdělení. Ježíš řekl, že nepřišel, aby přinesl pokoj ale meč. Když chodíme s Ježíšem, musíme být připraveni na rozdělení. Náзор, že rozdělení je od ďábla je chybný. Zmatek je od ďábla, ale ne rozdělení. Lidé říkají: „Musíme mít jednotu, aby se děly zázraky.“ To není pravda. V Ježíšově týmu nebyla jednotu, byly tam roztržky a boje mezi učedníky (např. kdo je z nich největší). A později Pavel řekl, že se musí postavit tváří v tvář Petrovi, protože se provinil. Pavel měl roztržku s Barnabášem, která způsobila rozdělení apoštolského týmu. A hned na to se píše, že Bůh činil veliké zázraky Pavlovými rukama. Tato rozdělení a nejednota neměly negativní vliv na Boží moc. Často je slovo jednotu užíváno těmi ve vedoucích postaveních, aby se vyhnuli rebélii a udrželi ostatní, aby šli stejným směrem, a aby se předešlo problémům. Je to spíše manipulace, než snaha vrátit se k pravdě, kterou nám zjevuje Bible, a o kterou máme usilovat.

Ježíš mluvil o potřebě žně a křesťané se vždy snaží o zdokonalování místo, aby si uvědomili potřebu žně. Můžeš trénovat, jak dlouho chceš. Jednou i tak budeš muset vyjít ven a bojovat, něco udělat. A bojovat budeš stejným způsobem, jakým jsi předtím cvičil. Důvod, proč pořád zmiňuji bojová umění, je ten, že se vás snažím zbavit přemýšlení v náboženských pojmech. Ježíš nestvořil náboženství, náboženští lidé ho zabili. Ježíš mluvil o království, ne o náboženství. Nemluvil o vnější formě uctívání. Nepředepsal nám program, který má být při shromážděních. On mluvil o království. Když si přečtete Izajáše 9,5, kde se mluví o Ježíši jako mesiáši, který má přijít, píše se tam: „... na jehož rameni spočine vláda.“ Neříká se tam církev, ale vláda. Ježíš přinesl novou formu vlády a tím bylo království. Když mluvil Ježíš o církvi, myslel tím skupinu povoláných lidí, nemyslel tím budovu. Ježíš zemřel za církev, myšleno skupinu vybraných lidí, a ne za církev myšleno budovy a organizace, ve kterých se teď odehrává křesťanství. On zemřel za lidi a lidé jsou církev. Nemůžete jít „do“ církve. Můžete jít do místa, které ji symbolizuje, ale nemůžete jít „do“ církve. Žádná budova, kde se křesťané shromažďují není církev. Slovo „ecclesia“ nebylo poprvé užito křesťany. Bylo to běžně užívané řecké slovo a znamenalo skupinu lidí, kteří byli povoláni a něčemu věřili. Označovalo to shromáždění lidí, kteří z něčeho vycházeli a vcházeli do něčeho

jiného. Proč to takhle zdůrazňuji? Protože dokud o církvi takto přemýšlíte, budete si myslet, že uzdravení je odměna pro křesťana, místo znamení pro nevěřícího. Vaše oči budou nasměřované na vás, místo na potřebu žně. Ve více případech v Bibli je uzdravení zmíněno jako znamení. Jsou dvě místa, kde je to zmiňováno konkrétně. Prvním je Mk 16,17-18: „Ty, kdo uvěří, budou provázet tato znamení: Ve jménu mém budou vyhánět demony a mluvit novými jazyky,..... na choré budou vkládat ruce a uzdraví je.“ Tímto nejsou míněny zázraky, neznamená to, že budou lidé zázračně vstávat z vozíků. Říká se, že budou uzdraveni. Výraz „uzdravení“ znamená proces. Když běžíš, znamená to, že jsi v procesu běhu. Uzdravení může nastat během krátkého procesu nebo po značně dlouhém procesu. Nemáme rádi dlouhé procesy a já nesouhlasím s tím, že by to měl být dlouhý proces. Věřím, že když budeme jako Ježíš, ten proces uzdravení bude velice rychlý. Ale ani všechna Ježíšova uzdravení nebyla okamžitá. Např. o těch deseti malomocných se říká, že byli uzdraveni, když se dali na cestu. Oni šli a neviděli žádnou změnu, která by ukazovala na to, že jsou uzdraveni. Uzdravení nastalo, až když šli. U římského vojáka se sluha začal uzdravovat „od té hodiny“. To je proces uzdravení. My si obvykle přejeme okamžité uzdravení a takové se obvykle děje působením některého daru uzdravování (v původní řecké verzi je v množném čísle uvedeno jak slovo dar tak uzdravování).

Takže v Mk 16 je uvedeno uzdravení jako znamení a v 1Kor 14 se píše, že jazyky nejsou znamením pro věřící, ale nevěřící. Verš, že věřící budou klást ruce na nemocné a uzdraví je, nemluví o tom, že věřící budou klást ruce na nemocné věřící, myslí se tím, že věřící budou klást ruce na nemocné nevěřící. Věřící jsou tou studnicí, která uzdravuje nevěřící. Nemluví se tu o uzdravování nemocných věřících. Později to ještě budeme probírat, ale teď se jen ve stručnosti zmíním, že jediný odkaz, týkající se modlitby za nemocné věřící, je v Jakubovi 5. kapitole. Vše ostatních je o nevěřících. Jsme zvyklí číst Písmo, jak jsme byli naučeni, ne, jak je napsáno.

Kdykoliv se Ježíš zmiňuje o vyhánění demonů, vždy mluví o dvou královstvích, která stojí proti sobě ve válce. Vždy říká, jak může království obstát, když je rozděleno. Tím ukazoval, že to, co On dělal, nebylo rozdělování království, ale bylo to jedno království proti druhému. Slovo satan znamená protivník (odpůrce), což představuje nepřítele, válku, boj. Ježíš neříkal, abychom vyjednávali s demony, ale abychom je vyháněli, abychom válčili, používali sílu proti nepříteli, dokud se protivník nevzdá. Dokonce je nám řečeno, abychom se proti ďáblu stavěli, nedávali mu prostor. Výraz „stavět se proti“ a nedávat někomu prostor“ je vojenský termín. Na tom je znovu vidět, že Ježíšova i Pavlova terminologie byla vojenského původu. Není to o náboženství, je to o dvou královstvích ve válce. Království, kterému my sloužíme, už technicky vzato, vyhrálo. Tak proč stále ještě bojujeme? Má to dvě strany. Uvedu příklad: V Iráku jsme porazili Sadáma Husajna, ale válka stále trvala. To, že je poražen vůdce, neznamená, že všichni pod ním se vzdají. Satan byl kompletně poražen, ale být poražen ještě neznamená se vzdát. Připomíná mi to jednu událost, která se odehrála na jednom japonském ostrově. Děly se tam divné věci. Lidé byli stříleni a ztrácely se věci. Při vyšetřování všechny kriminalisty udivoval kalibr zbraně, kterou ten, co střílel používal. Ukázalo se totiž, že ta zbraň byla z druhé světové války. Když viníka dopadli, byl jím japonský voják, který ještě 30 let po válce plnil rozkaz svého velitele, týrat a zabíjet protivníka. Nikdy se k němu totiž nedostala zpráva, že Japonsko bylo poraženo. Japonsko bylo dávno poraženo, ale to neznamenal, že on se musel nutně vzdát. Porážka a dokonce ani vzdání se nemusí znamenat zastavení boje. Mělo by, ale není tomu tak vždy. To samé se stalo se satanem. Ježíš ho naprosto porazil. Teď je na nás, abychom ustanovili a prosadili Boží království. To znamená shodit z trůnu satanské dílo, kdekoli ho vidíme. Jeho dílo je hřích, nemoc, chudoba, nenávist a jiné podobné věci. Naše práce je přemoci zlo dobrem. Všimli jsme si, že lidé s vojenskou minulostí, pochopí tyto věci rychle a lépe to skrze ně působí, protože mají vojenské myšlení. Jsou zvyklí obdržet příkaz, uposlechnout a vykonat

ho. Řídí se podle něho, dokud nedostanou jiný příkaz. Další příkaz dostaneme jednoho dne a bude znít: „Vystup sem na horu!“ Do té doby musíme pokračovat v konání toho, co řekl Ježíš v M16 a Mt28. Naší prací je porazit našeho nepřítele. Bohužel nemůžeme demony zabíjet. Máme je vyhánět. Démoni nemůžou udělat nic sami, potřebují k tomu lidi. Nemoci a choroby přicházejí přes lidi (rozumněj tomu tak, že nemoc je samozřejmě démonického původu, ale je potřeba lidského těla, aby se mohla projevit). Vražda a jiné podobné zločiny, to je vždy člověk ve spojení s ďáblem. Naším úkolem je lidi obracet, aby přestali sloužit ďáblu a poslouchat ho, a začali následovat a poslouchat Ježíše.

Před volbami se také snažíme přesvědčit lidi, aby volili našeho kandidáta. Podobné je to s křesťanstvím – způsob, jakým vyhráváme města, je, že získáváme lidi, aby volili pro svůj život Ježíše jako Pána. On už Pánem je, ale je na každém člověku osobně, aby to přijal a přešel pod Jeho autoritu. Mým úkolem je, aby ses vymanil z myšlení, že se ti podaří udělat něco, co Boha potěší, a On tě pak odmění mocí nebo něčím takovým. Tak to nefunguje. Protože jsi v Kristu, už máš přízeň u Boha. Není to tak, že žiješ správně, aby sis zasloužil u Boha přízeň. Nikdy by se ti nepodařilo žít dostatečně dobře, abys měl přízeň u Boha. Protože však díky Jeho přízni žiješ správně, děláš to, co ti nařídil. Písmo to říká velice přesně: „Kdo říká ‚Poznal jsem ho,‘ a jeho přikázání nezachovává, je lhář a není v něm pravdy.“ A když říkáš, že miluješ Boha, ale nenávidíš svého bratra, není v tobě pravdy a jsi lhář. Jak můžeš říct, že miluješ Boha, kterého jsi neviděl, když nemiluješ svého bratra, kterého vidíš. Způsob, jakým můžeš Bohu ukázat svou lásku, není v emočním výlevu pláče a říkání „Bože vylej více“ nebo „Bože chci více Tebe“. Není možné mít více Boha. Opak je pravdou. Ty musíš udělat vše pro to, aby měl Bůh více tebe. Scházet se, modlit se a prosit Boha, aby na nás vylil více svého Ducha, dokud ho nebudeme mít více, je pro Nový zákon zcela neznámé. V církvi se prvních 400 let nekonala žádná uzdravovací shromáždění. Jedním z důvodů bylo to, že neměli církevní budovy až do r. 313, kdy Konstantin udělal z křesťanství v Římě státní náboženství. Do té doby se všichni setkávali po domech. Křesťané byli pronásledováni Římany (ne Židy, ti měli náboženské důvody) proto, že Římané, považovali křesťanství za hrozbu národní bezpečnosti, jelikož se křesťané neklaněli císaři jako Bohu. Křesťané tehdy nekázali o církvi, křesťané kázali o království. Řím představoval království a Římané si mysleli, že jsou ohroženi. Nerozuměli totiž, že křesťané hlásají o duchovním království, které by se mělo projevovat hmotně. Možná se i já začnu za chvíli bát, že mě označí za hrozbu státu, protože jsem v očích nevěřících extrémista. Jsem extrémně šťastný, extrémně zdravý, extrémně požehnaný. Jsem extrémistou, tzn. věřím v to, co je správné, a ohledně toho co je správné se nevyjednávám, to je jasné. A takovými bychom měli být všichni křesťané. Měli bychom s odvahou a bez kompromisu kázat to, co je v Bibli, a držet se toho, přestože nás to něco stojí. Církev prořídne, ale tělo Kristovo, které zůstane, bude silné. Ti, co odejdou, se ukážou být těmi plevami, které se tam držely jen kvůli požehnání.

To je důvod, proč vidíme tak silnou církev v Číně. Je to díky pronásledování. Tam musíte věřit a něco vás to stojí. V Americe vás to nestojí nic, možná pověst, když jste opravdu radikální.

Lukáš 10,3-7 „Jděte! Hle, posílám vás jako ovce mezi vlky. Neberte si měšec ani mošnu ani obuv. S nikým se na cestě nepozdravujte. Když vejдете do některého domu, řekněte nejprve: ‚Pokoj tomuto domu!, A přijmou-li pozdrav pokoje, váš pokoj na nich spočine, ne-li, vrátí se opět k vám. V tom domě zůstaňte, jezte a pijte, co vám dají, neboť hoden je dělník své mzdy! Nepřecházejte z domu do domu.“ Tady vidíte, že mluví o domech a vůbec se nezmiňuje o uzdravování. A teď se podívejte na 8.verš „A když přijdete do některého města a tam vás přijmou, jezte, co vám předloží, uzdravujte tam nemocné a vyřídte jim: ‚Přiblížilo se k vám království Boží.““ Takže, kde máte uzdravovat nemocné? V domech nebo ve městech? Píše se tam, že ve městech. Neříkám, že nemůžete uzdravovat v domech ve městě, chci to jen rozlišit. Když jste tehdy řekli, že jdete do domu, tak to bylo místo, kde se ranná církev

scházela. Takže co děláš nejdřív? Lk 10,8-9 ukazuje, že nejdříve měli uzdravovat a pak teprve kázat o království. My jsme byli nebo pořád ještě jsme učeni, že k tomu, abychom byli uzdraveni, potřebujeme mít víru a abychom měli víru, platí Řím 10,17: „Víra je tedy ze slyšení zprávy a tou zprávou je slovo Kristovo.“ Když se toho dost naposloucháš, dostaneš víru. Ale to není to, co Řím 10,17 říká. Ohledně tohoto verše je hodně věcí špatně učeno. Říká se, že víra je tedy ze zvěstování. Když se na to podíváte v kontextu 10. kapitoly, píše se tam: „A jak mohou uvěřit v Toho, o němž neslyšeli? A jak uslyší bez kazatele? A jak jim může někdo kázat, aniž by byl poslán?“ To, o čem se tady mluví, se týká spasení. Říká se, že než může člověk uvěřit, musí se mu zvěstovat. Než mu může být zvěstováno, někdo k němu musí přijít a zvěstovat. Ten verš neříká, jak mít více víry na nové auto, mluví se o víře ke spasení. Hovoří o tom, že máme práci, kterou je třeba udělat a tou je zvěstovat spasení. Ale křesťané vezmou jeden verš, vytrhnou ho a udělají z toho doktrínu, aniž by se dívali na kontext. V Bibli je vše v kontextu. Jinak bys mohl vzít jakýkoliv verš a předělat ho tak, jak chceš, aby zněl. Na to ale nemáš právo. Podle Řím 10,17 lidé říkají, že musí stále dokola slyšet zprávu, jinak nemůžou mít víru, ale to ten verš neříká. Říká, že víra ke spasení přichází okamžitě, jak slovo slyšíte. Podmínkou je, že tomu porozumíte. Bible říká, že nepřítel přichází okamžitě ukrást slovo, které bylo zaseto do srdce. Těm, kterým bylo slovo ukradeno, byli ti, kteří ho nepochopili. Když mu rozumíte, ďábel vám ho nemůže vzít. Jde o to, že musíte slyšet zvěstované slovo, musíte mu porozumět a víra přijde okamžitě. To, zda do té víry vstoupíte a budete chtít uvěřit, je na vás. Ale víra je tam okamžitě, není to o tom, kolik slov uslyšíte a kolik víry budete mít. Upřímně řečeno, víte, kdy jste měli nejvíce víry? Když jste se znovuzrodili. Ačkoli vše, co jste tehdy možná jen věděli, byl Jan 3,16. Neznali jste Písmo, teologii. Jen jste slyšeli, že vás chce Bůh spasit. Někdo vám řekl, že vás chce Bůh spasit, odpustit vám a vyzval vás k víře: „Věříš tomu?“ Odpověď: „Ano, věřím, že Ježíš je Pánem.“ To bylo tak asi všechno. Takže skrze třeba jeden verš bez porozumění řečtiny a aramejštiny jste porazili ďábla.

Čím více důkazů máte, tím méně víry máte. Přesněji řečeno, čím více důkazů potřebuješ, tím menší víru máš. Jestliže tě musím přesvědčit skrze důkazy, tak to není pravdivá víra. Takže ta největší víra, kterou můžeš mít a zároveň ta největší, co jsi kdy měl, byla, když jsi se znovuzrodil. Už nikdy nemůžeš mít takhle velikou víru. Protože teď jakoukoliv zkušenost s Bohem máš, ti podává více důkazů, což vlastně znamená méně víry. Teď si možná řeknete, počkej, co to říkáš? Říkáš, že budu mít čím dál méně víry? Poslouchejte však pozorně. Měl jsi víru dostat se do Krista a tvoje víra v Něho tě v Něm udržuje. Jsou dva důvody, proč to tady říkám. Dokončím nejprve ten první. (A připomeňte mi, abych dokončil tu myšlenku, jestli můžu mít větší víru.)

Skoro všechny lidské tradice směřují k tomu, vinit Boha za neúspěch člověka. Příklad: „Modlil jsem se za tebe a tys nebyl uzdraven, tak to nebyla Boží vůle tě uzdravit.“ Takovým tvrzením ukazujete prstem na Boha. Nebo výrok: „Modlil jsem se za tebe a tys nebyl uzdraven, to v tobě asi musí Bůh budovat charakter.“ Co takováto tvrzení dělají? Ukazují prstem na Boha. Nebo tvrzení: „Bůh se tě snaží něco naučit.“ To by znamenalo, že je nemoc Boží dílo. A to je divný, protože jediný neúspěch, který máme v Novém zákoně, je v místě, kde se píše, že Ježíš sešel z hory, viděl tam své učedníky a muže, který přivedl svého syna. Ten muž Ježíši říká, že přivedl svého syna k učedníkům a ti nebyli schopni z něho vyhnat démona. Ježíš neřekl tomu muži něco jako: „No, tak to tě musí Bůh něco učit, něco v tvém životě dělá a uzdraví tvého syna, až odstraníš ze svého života hříchy.“ Ježíš toto neřekl a neřekl ani: „Jakého hříchu se tvůj syn dopustil, že si tohle přivodil?“ Nic takového neřekl! Ke generačním prokletím se dostaneme později, protože to je taky lež. To platilo kdysi, ale ne teď. Než o tom budeme mluvit, můžete se podívat do Ezechiela 18. kapitoly, kde říká Bůh Izraelitům: „Co si myslíte, když říkáte o izraelské zemi toto přísloví: ‚Otcové jedli nezralé hrozny a synům trnou zuby‘? Jakože jsem živ, je výrok Panovníka Hospodina, toto přísloví se

už nebude mezi vámi v Izraeli říkat. Hle, mně patří všechny duše; jak duše otcova, tak duše synova jsou mé. Zemře ta duše, která hřeší“.

Spisovatelé píšou knížky typu např. „Jak zlázat prokletí, která blokují tvé požehnání.“

Dokud budou lidé tyhle nesmysly kupovat, tak se to bude dál prodávat. Proč o tom tolik mluvím? Je to hlavně proto, že jsem unaven z toho, jak jsou lidé poražení, jak se jim lže a mate se je. Já očekávám, že církev povstane a bude pro svět jako Ježíš.

Naše tradice vždy ukazují prstem na Boha a říkají, že je to Jeho vina. Chcete-li zjistit, jestli tradice pochází z člověka nebo z Boha, podívejte se na koho ukazují prstem. Když Ježíšovi učedníci nemohli vyhnat démona, Ježíš jim řekl: „Pokolení nevěřící a zvrácené, jak dlouho ještě budu s vámi? Jak dlouho vás mám ještě snášet?“ On neřekl, že za to může Bůh. Neúspěch učedníků dosáhnout biblických výsledků nediktuje Boží vůli. Tvoje selhání vykonat Boží dílo neukazuje nic o Boží vůli. To pouze ukazuje na tvůj neúspěch. Každý neúspěch na straně uzdravování je vždy na straně člověka, který se modlí. Nám je přikázáno uzdravovat nemocné. Nejsi to ty, kdo působí uzdravení, je to Duch svatý v tobě, který působí uzdravení. Ty musíš jen věřit. A když nevěříš, tak Duch přes tebe nemůže pracovat. Není to neúspěch Ducha, ale tvůj. V ráji se stala ta samá věc. Bůh zavolal na Adama poté, co s Evou zhřešili: „Kde jsi?“ On odpověděl: „Uslyšel jsem v zahradě tvůj hlas a bál jsem se. A protože jsem nahý, ukryl jsem se.“ Bůh mu řekl: „Kdo ti pověděl, že jsi nahý? Nejedl jsi z toho stromu, z něhož jsem ti zakázal jíst?“ A Adam řekl: „Žena, kterou jsi mi dal, aby při mně stála, ta mi dala z toho stromu ...“ Takže jinými slovy Adam řekl: „Bože, kdybys mi nedal tu ženu, všechno by bylo v pořádku.“ On ani nevinil Evu, on rovnou vinil Boha za to, že mu ji dal. Takže to je první kritérium, na kterém poznáte, jestli je tradice původu lidského nebo Božího. Některé lidské tradice jen občas ukazují prstem na člověka a říkají, že člověk nebyl uzdraven, protože neměl víru. Tak proč by pak potřebovali tebe, abys na ně vzkládal ruce. Bible říká, vzkládejte ruce na nemocné a ti se uzdraví. Neříká se tam, že se uzdraví, když budou mít víru. Důraz se klade na nás, abychom vykonali tu práci. Já na vás teď chrlím všechny tyhle věci z různých oblastí, později si to vše ještě ukážeme podrobněji na příkladech. Ted' jen chci, abyste se zbavili některých tradic. Chci zdůraznit, že uzdravení není odměna, ale je to znak pro nevěřící. Dva hlavní znaky jsou v Bibli určeny jako znaky pro nevěřící – uzdravení a jazyky. Tak proč, když jsou určeny pro nevěřící, užíváme je v budovách, kde jsou jen věřící? Ježíš neřekl, když jdete do domu, konejte to v domě. On jen řekl, že v domě mají zůstat. Nemají přecházet z domu do domu, aby to třeba nevedlo k předhánění se rodin, kdo je lépe pohostí. Ale řekl, že když vejdou do města, mají tam uzdravovat nemocné. Samozřejmě je jasné, že ve městě bylo plno nevěřících. V církvi se ale hlásá, že ti musí být kázáno, dokud nebudeš mít víru a pak budeš uzdraven. Dám vám pár příkladů: Kdo měl víru pro Lazara? No, určitě to nemohl být Lazar, protože byl mrtvý. Nebo pamatujete si vzkříšení syna naimské vdovy? To bylo podobné. Jak už jsem řekl, to vše je jen úvod. Ještě to podrobně projdeme později.

Ježíš nikdy neučil o uzdravování, Ježíš učil slovo Boží. On užíval uzdravování, aby potvrdil svoje slova. Zde vidíme opět příklad, jak dnešní cíkev dělá věci obráceně! Církev užívá Jeho slova k potvrzení uzdravování. Snaží se lidi skrze Bibli přesvědčit, že je uzdravování skutečné. Ježíš se však snažil lidi skrze uzdravování přesvědčit, že Jeho slova byla pravdivá. A pak se divíme, že máme tak málo výsledků. Je to tím, že děláme věci opačně. Ježíš měl 100% uzdravení, církev dnes má skoro 100% neuzdravení. Když jsou lidé občas uzdraveni, tak nás to šokuje. Doufám, že než s tímto seminářem skončíme, budete mě znát natolik, že poznáte moje srdce. Jsem tady, protože miluji lidi, miluji vás, miluji Boha a chci, abyste naplnili Jeho vůli. Věřte, že vše, co říkám, nechci, aby znělo odsuzujícím způsobem. Jsem zde, abych pomáhal, tak si prosím nevykládejte moje slova zle. Nejsem tady, abych vás učil nějakou novou doktrínu o uzdravování, toho máte dost. Nejsem tady, abych opakoval věci, které už jste slyšeli, protože to byste se v uzdravování nikam nepohli. Takže abyste na tom

byli v uzdravování lépe, musím vám přinést něco, co jste ještě neslyšeli. A jste tady nejspíš proto, že to, co jste slyšeli předtím, nefunguje. Já nechodím na konference o uzdravování. Kdysi jsem na ně chodil, dokud jsem neobjevil to, co funguje, to, co jsem celý život hledal. Při svém studiu uzdravování jsem si prošel všemi argumenty, které vás můžou napadnout. Naše kancelář je plná knih o uzdravování a řeknu vám, že většina nestojí za přečtení. Učení, kterému se dostane nejvíce přijetí, je to, kterému se dostane nejvíce publicity. Stane se to asi nějak takhle: Kazatel dostane myšlenku, jde do Písma a snaží se najít věci, které jeho myšlenku podpoří. Napíše knížku, knížka se vydá, další kazatel o tom slyší nebo ji čte, pak o tom káže nebo napíše taky knížku. Brzy nato máte deset knížek napsaných deseti různými lidmi, které ale říkají v podstatě to samé. Navíc vše beztak pochází od toho prvního kazatele. A vy si je přečtete a řeknete si: „Četl jsem o tom v tolika různých knížkách, že to musí být pravdivé.“ Takže existuje-li na to samé téma tolik knih, neznamená to, že jsou pravdivé. Vidíte lidi v televizi, to ale neznamená, že mají tím pádem pravdu. Znamená to jen, že mají peníze, a proto si to můžou dovolit, nebo o ty peníze žebrají od diváků. Jedno z toho. Většinou o ně spíše žebrají. Samozřejmě to neplatí o všech. Možná si říkáte, že jsme zatím moc nemluvili o uzdravování. To, co umožnilo Lakeovi vidět skoro čtvrt miliónů uzdravení za 10 let, nebyla doktrína. Kolik z vás tady slyšelo o Williamu Branhamovi? Jeho doktrína byla tak mimo, že horší už to snad ani nemohlo být. Jeho učení bylo naprosto mimo. Pokud ho někdy uvidíte na videu mluvit, převiňte tu část, kde vyučuje a přejděte rovnou na místo, kde užívá svého daru. Jeho dar byl 100% přesný. Říkal lidem přesné údaje ohledně jejich jména, adresy, co dnes dělali, prostě neskutečně hodně detailů, včetně rozpoznání nemocí, které měli. Poté, co začal vyučovat, Gordon Linsey (zakladatel organizace Kristus pro všechny národy) mu řekl, ať se drží jen svého daru. Svým darem lidem pomáhá a žehná jim, ale ať nevyučuje. Jeho učení bylo špatné, ale jeho dar byl správný, protože fungoval ve víře. Když říkal lidem tolik podrobností z jejich života, věděli, že skrze něho mluví Bůh, a zvedlo to jejich víru. Řekl-li: „Jsi uzdraven!“, oni to uchopili. Nedělal nic, aby je uzdravoval, jen díky slovu poznání lidé sami obdrželi uzdravení. Takže můžete prakticky použít jakýkoliv z devíti darů Ducha svatého, abyste lidem pomohli přijmout uzdravení. Nemusíte mít dary uzdravování.